

ad den Bei, hvorpaa den er slaaet ind, idet man begrændsede Embedsmændenes Antal saa yderligt, som Statskjenesten kunde taale, og derigjennem fremtvang en Nedsættelse i Pensionshyrden, men naar jeg dog har erklæret mig villig til at gaae ind paa den Tanke, der ligger i det Forslag, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Fenger) gjøres til Fader for, eller som han i alt Fald er Ordfører for i Udvalget, er dette skeet, fordi jeg tilstaaer, at det ligger mig sært paa Sinde, at vi kunne komme til Ende med disse Lønningsforhandlinger, der ikke blot ere uhyggelige for Rigsdagen og Regjeringen, men ligefrem urigtige overfor Embedsmændene, naar de skulle drages hen det ene Aar efter det andet. Det er min Overbeviisning, at det er min Pligt at ordne denne Sag, og — lad mig sige det — jeg har ogsaa meget godt Fornemmelsen af, at jeg, som det ærede Medlem fra yderste Høire (Bille) udtrykte sig, er Medlem af et Cabinet, som maaffee lettere kan ordne den end mangfoldige andre. (Bille: Det var Medlemmet af yderste Venstre, som sagde det!) Ja, det er nu det Samme; det er vanskeligt at finde Rede i; men jeg har en Fornemmelse af, at det lettere kan lykkes os at gennemføre en for alle Parter forsvarlig og rimelig Ordning, end det maaffee vil være for mange Andre, og derfor har jeg anseet det for min Pligt at gaae saa langt, som det var mig muligt for at kunne opnaae en Overenskomst og en Afslutning af disse Forhandlinger. Jeg maa i den Henseende vende mig til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Bille) og sige, at det naturligtvis staaer ham frit for at stille sig paa hvilket Standpunkt han vil; han kan staae paa yderste Høire, om det behager ham, men han har i alt Fald ikke det Ansvar overfor Beslutningen, som den har, der staaer som Minister, og navnlig har han intet Ansvar for, at Forhandlingen kan blive afsluttet. Man er tidt nødsaget til at gaae et Skridt videre, end man maaffee under andre Omstændigheder vilde gaae, thi det lader sig ikke benegte, at en af de store Factorer ved enhver Lovgivningsacts Afslutning er, at man opnaaer

Enighed imellem Regjeringen og Repræsentationen. Jeg har altsaa erklæret mig villig til at gaae ind paa denne Tanke, men jeg maa strax dertil føie, at jeg i Udvalget — hvor denne Erklæring er afgiven — har stillet mine Betingelser i saa Henseende, og disse Betingelser er jeg nødsaget til at fastholde, ja, jeg er desværre nødsaget til nu at fastholde dem med mindre Haab end dengang, jeg stillede dem i Udvalget; thi hvad der passerede her igaar, var mig et Barsel om, (Berg: Na!) — ja, det ærede Medlem kan gjerne sige Na — at Betingelserne ville blive stillede saaledes, at jeg ikke kan følge med. Den Afstemning, som fandt Sted her igaar, angik nemlig ikke kun en Overgangsbestemmelse for visse Embedsmænd, der skulde gaae over fra eet Lønningsystem til et andet, men, som jeg i Udvalget aldeles bestemt har udtalt det, saaledes siger jeg det her, at jeg betragter denne Afstemning — dersom den skal være den endelige — tillige som et Vidnesbyrd om, at man agter at afsnappe Lønningerne, og vil man det, kan jeg ikke være med til ogsaa at paalægge Embedsmændene visse Afgifter til deres egen Pensionering. Jeg kan ikke — hvad jeg allerede ved første Behandling tillod mig at udtale — være enig med den ærede Forslagsstiller i, at Lønningerne ere for store. Det kan ikke hjælpe her at begynde en Discussion om denne Sag; thi der mangler det fornødne Grundlag, for at man kan overbevise hinanden, og det Hele bevæger sig mere eller mindre om et Skjøn; men jeg vil dog sige, at naar det ærede Medlem anførte som et Beviis for, at Lønningerne vare for store, at der var stor Concurrence om dem, troer jeg ikke, at dette Factum beviser, hvad han vilde have, det skulde bevise. En anden eret Taler har henpeget til den for Tiden tilstedeværende Tilfældighed, at vi have et stort Antal Ansøgere i Forhold til de Pladser, vi have at give dem, og at der navnlig fremkommer et Misforhold af ganske overordentlig Betydning derved, at vi have faaet Embedsmænd, som det slet ikke var paa-tænkt skulde være ansatte her i Landet, og samtidig dermed indskrænktes Dag for Dag Embedspladsernes Antal, saaledes at der for Diebliffet ikke kan sluttet til, at Lønningerne